

tiget Fordel, efter min Mening, efter at jeg har gennemgaaet Sagens Akter, er klaret derhen, at dette ikke er Tilfældet. For det andet Spørgsmaals Vedkommende har Generaldirektør Amt overfor mig vedgaaet, at han i Overilelse har foretaget den Handling, der var Tale om i Fjor, og som her var antydet. Jeg har mundtlig overfor ham udtalt min Misbilligelse i Anledning af denne Overilelse, og dermed mener jeg, at denne Sag kan være afsluttet.

Saa spørger det ærede Medlem ogsaa om, hvilken Afslutning Svellesagen havde faaet. Denne Sag er meget gammel, den blev oprindelig rejst af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) her i Salen under Finanslovsforslagets Behandling i Fjor. Jeg har nu gennemgaaet denne Sag, og da den i sin Realitet er afgjort af en tidligere Minister, og da jeg har arvet Sagen efter en hel Række af Trafikministre, der ikke have fundet Anledning til at beskæftige sig nærmere med den, finder jeg, at denne Sag nu retteligt bør betragtes som afsluttet.

Dernæst omtalte det ærede Medlem en Sag om en Værkmester ved Statsbanerne, der var sigtet for at have omgaaedes uforvarligt med Statsbanernes Materiel, og kritiserede, at denne Værkmester havde faaet et Aars Permission, medens den Tjenestemand, der havde angivet ham, havde faaet en Misbilligelse af Ministeriet. Det er ikke ganske rigtigt, hvad der saaledes er meddelt det ærede Medlem. Det forholder sig nemlig rigtigt nok, at der var en Værkmester, der havde handlet uforvarligt med Statsbanernes Materiel, og som i den Anledning maatte betale en betydelig Mulkt; men ikke nok hermed: det Forhold medførte, at vedkommende Værkmester skulde forflyttes fra Lysstationen over til Værkstederne, hvilket han opfattede som er Degradation; den vilde han ikke finde sig i og vilde derfor søge sig en anden Livsstilling og forlangte saa Permission, hvilket han fik for et Aar. Han er nu saa vidt mig bekendt rejst til Amerika med sin Familie for at søge sig en Livsstilling der. Det vil altsaa sige, at han ikke mere kommer tilbage til Jernbanens Tjeneste, men faar sin Afsked uden Pension. Med Hensyn til, at den Tjenestemand, der havde angivet Værkmesteren, havde faaet en Misbilligelse derfor af Ministeriet, saa hænger det ikke saaledes sammen, at han har faaet Misbilligelsen, fordi han har gjort opmærksom paa Sagen. Nej, det, han har faaet Misbilligelsen for, er, at han har skrevet et Brev til den afskedigede Værkmester, et Brev, som efter sit Indhold er meget at

misbillige. Det er den Udtrykksmaade, han har anvendt overfor en Kollega, i dette Tilfælde hans overordnede, det er den, man har misbilliget fra Ministeriets Side. Det er ikke dette, at han har gjort Anmeldelse om, at der var begaaet Misligheder paa Statsbanernes Værksteder.

Forskellige ærede Medlemmer have været inde paa Uniformssagen igen, nemlig de ærede Medlemmer for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og fra Fakse (Stauning). Jeg skal her henvise til mine tidligere Udtalelser, navnlig til, at jeg har udtalt, at jeg er villig til at forhandle med det kommende Finansudvalg om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds henviste til en Dagsorden, der er vedtagen her i Tinget i 1895. Det er rigtigt nok, men jeg ser ikke, at denne Dagsorden i Virkeligheden er afgørende, thi det staar saaledes for mig, at der ikke vilde være noget i Vejen for, at den Entreprise, som Schilder har faaet, til Trods for den noget lavere Betaling alligevel vilde sætte ham i Stand til at betale sine Arbejdere efter den gældende Priskurant. Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) gjorde opmærksom paa, at jeg havde nævnt et Tal fejlagtigt. Deri har han Ret. Jeg udtalte i mit første Foredrag, at der havde staaet i Bladene, at nu vilde 100,000 Arbejdere blive brødløse som Følge af, at Schilder havde faaet disse Uniformer i Entreprise. Det har der ikke staaet i Bladene. Der har staaet 100 Arbejdere, og det er selvfølgelig det, jeg vilde have sagt, der er faldet mig 100,000 i Munden; det er urigtigt, og jeg er glad ved, at jeg nu kan faa denne Udtalelse rettet. Men hvad Sagens Realitet angaar, kan man jo gerne gøre dette lille Fradrag; Paastanden bliver alligevel ganske hen i Vejret. For der kan jo ikke være Tale om, at hundrede Arbejdere blive brødløse, fordi Schilder har faaet denne Entreprise, en Entreprise, som han har haft tilsvarende gennem mange Aar.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) spurgte mig, om der snart vilde blive optaget en Bevilling til Flytning af Aarhus Banegaard, om den ikke kunde tænkes optagen i indværende Rigsdagssamling. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med dertil at svare: Nej, det kan ikke ventes. Selvfølgelig er jeg klar over, at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar man maa optage Spørgsmaalet om en Bevilling til at ordne Forholdene ved Aarhus Banegaard, deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem.